

[Halvgaard]

mislov, hvilket har betydet visse vanskeligheder. Jeg er helt uenig med undervisningsministeren, når hun nu ikke er indstillet på at medvirke til at overvinde disse vanskeligheder.

Fremskridtspartiet stillede den 20. februar 1975 nogle ændringsforslag til den nye folkeskolelov. De blev desværre nedstemt, og så blev resultatet altså en folkeskolelov, som var imod fremskridtspartiets skoletanker og ideer. Som tiden er gået, har det vist sig, at fremskridtspartiets forudsigelser var korrekte; store dele af den danske befolkning, både forældre, lærere og elever, blev utilfredse med den nye lov. Nu viser det sig også, at selv de partier, som gik ind for lovens vedtagelse, erkender, at den ikke opfylder de krav, man bør stille til en folkets skolelov.

I 1977 forsøgte fremskridtspartiet igen – og det var i samarbejde med centrumdemokraterne – at ændre folkeskoleloven i den rigtige retning ved at foreslå nogle ændringer. Desværre kunne der ikke samles et flertal for disse ændringer, som havde betydet en virkelig forbedring af vores folkeskole, og som havde overvundet de vanskeligheder, som også undervisningsministeren erkender er til stede.

Havde man bibeholdt realeksamen som en mulighed og et tilbud til eleverne i folkeskolen, havde vi sikkert undgået den helt unormale tilgang til gymnasiet, ca. 40 pct. af en årgang, som uvægerlig betyder en sænkning af det faglige niveau, simpelt hen en devaluering af gymnasieundervisningen.

Men vi kommer ikke uden om, at et af de største problemer i folkeskolen stadig væk er, om vi skal have en delt eller en udelt skole. Fremskridtspartiet har gang på gang tilkendegivet sin mening om dette spørgsmål. Vi foretrækker den delte skole, i hvert fald for de obligatoriske fags vedkommende, og også fra 9. klasse, i hvert fald på grundlag af elevernes evner og interesser.

Det er jo nu sådan, at skal et undervisningsforløb lykkes og være forsvarligt, må undervisningen tilrettelægges under hensyn til elevernes forskellige evner og interesser. Det er simpelt hen nødvendigt, og man må også kunne forlange, at der i en folkeskole tages disse hensyn. Den nye folkeskolelov har ikke taget højde for nødvendigheden af disse hensyn, det fremgår tydeligt af folkeskolelovens § 12, stk. 3, der er helt forfejlet,

uretfærdigt og ødelæggende, ikke mindst ud fra et elevsynspunkt.

Jeg kan derfor kun med glæde konstatere, at kristeligt folkeparti som et af de partier, der stemte for folkeskoleloven i 1975, i dag klart erkender, at en revision er nødvendig. Det er det første skridt i den rigtige retning, og jeg kan på fremskridtspartiets vegne klart støtte dette lovforslag.

Bertel Haarder (V):

Alle og enhver ved, at venstre ligesom kristeligt folkeparti oprindeligt havde ønsket en udvidet prøve efter 9. klasse. Jeg tror også, at både modstandere og tilhængere af prøver er enige om, at den mellemproportional, der blev fundet, måske ikke er heldig i alle henseender. Det gav også den radikale ordfører ved den sidste skoledebat udtryk for.

Man kan derfor spørge: hvorfor stiller venstre så ikke selv forslag herom eller stemmer for det? Nogle vil måske mene, at det er, fordi vi ikke har det samme behov som kristeligt folkeparti for at markere os lige for tiden, og andre vil mene, at det er, fordi vi er bundet af regeringssamarbejdet. Men det er det ikke. Det er simpelt hen, fordi vi endnu føler os forpligtet af det kompromis, som skoleforliget udgør. I det spørgsmål er jeg helt enig med ministeren. Hvis vi stemte for dette, var der andre ting, som socialdemokratiet og SF kunne tænke sig at stemme for. Sådan er det nemlig i et forlig, at man enes om et kompromis, og så kan man ikke kort efter søge at lave kompromiset om med et andet flertal.

Men jeg vil også gerne sige, at netop fordi vi er loyale over for forliget, håber vi også, at vi i skoleforligspartiernes kreds kan få en oprigtig diskussion om det problem, der faktisk er omkring prøverne, nemlig det problem, at nogle elever går på et niveau, som de ikke bliver eksamineret på, hvilket jo egentlig strider mod alle pædagogiske ideer om, hvordan man skal lave prøver. Der er altså et problem, som vi bør diskutere, efter venstres mening.

Vi håber også, det kan spille en rolle i den diskussion, at Danmarks Lærerforening, som jo ikke har nogen organisationsinteresser i denne sag, har bidt hovedet af al skam og erklæret sig enig i, at hvis man vil have prø-